23 C 113/99 -

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Doležílkem v právní věci žalobce **Lumíra Š** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] zastoupeného JUDr. Vilémem Fuhrmanem, advokátem se sídlem v Šumperku, nám. Míru č. 7 proti žalovanému **Ing. Vladimíru D** [redacted], nar. [redacted] podnikateli, bytem [redacted], o ochranu osobnosti,

takto:

I. Žalovaný **je povinen** uveřejnit v nejbližším čísle periodika ZIKADO vydaném po právní moci tohoto rozsudku na ploše 18 x 9 cm omluvu následujícího znění:

"Omluva

V našem periodiku jsme dne 13.9.1996 zveřejnili inzerát s titulkem "Pomoc, hledám svého dlužníka!" s textem, který narušil ochranu občanské cti pana Lumíra Š[redacted] Za zveřejnění se omlouváme".

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci 30.000,-Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Návrh, aby omluvu uvedenou ve výroku I. byl žalovaný

povinen uveřejnit na titulní straně periodika ZIKADO, a to 3 x za sebou, a aby tato omluva obsahovala další slova, než která jsou uvedena ve výroku I., se **z a m í t á .**

IV. Návrh, aby žalovaný byl povinen zdržet se uveřejňování jména žalobce a údajů o něm v periodiku ZIKADO, se **z a m í t á .**

V. Návrh, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci dalších 970.000,-Kč se 16% úroky z prodlení od 6.9.1999 do zaplacení a dále 16% úroky z prodlení z přiznané částky 30.000,-Kč od 6.9.1999 do zaplacení, **se z a m í t á .**

VI. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou na ochranu osobnosti se žalobce domáhal, aby žalovaný byl povinen uveřejnit v nejbližším čísle periodika ZIKADO na titulní straně, a to 3x za sebou na ploše 18 x 9 cm, omluvu následujícího znění: "Omluva. V Našem periodiku jsme dne 13. září 1996 zveřejnili inzerát s výrazným titulkem POMOC, HLEDÁM SVÉHO DLUŽNÍKA se lživým textem, který vážně narušil zákonem poskytnutou ochranu občanské cti pana Lumíra Š[redacted] Otištěný inzerát byl veskrze lživý a zlomyslný a pana Š[redacted] vážně poškodil na veřejnosti a způsobil velké ztráty v podnikání. Za lživé zveřejnění se pokorně omlouváme a zavazujeme se, že už nikdy nebudeme o panu Š[redacted] psát cokoliv a kdykoliv v ZIKADO nebo jiném periodiku. Pokorně se omlouváme ". Dále se žalobce domáhal, aby žalovaný byl povinen zdržet se uveřejňování jména žalobce a údajů o něm v periodiku ZIKADO a aby mu byl povinen zaplatit náhradu nemajetkové újmy v penězích 1.000.000,-Kč se 16% úroky z prodlení od 6.9.1999 do zaplacení. Zásah do svých osobnostních práv ze strany žalovaného žalobce spatřoval především v inzerátu "Pomoc, hledám svého dlužníka" publikovaném v periodiku ZIKADO vydávaném žalovaným dne 13.9.1996, a to v těch jeho údajích, v nichž se hovoří o tom, že žalobce je dlouholetým dlužníkem žalovaného, že sliboval přednést "plamennou obhajobu" a že si "ani nepípl", když tyto údaje jsou nepravdivé. Porušení svých osobnostních práv spatřuje i v tom, že uveřejněním uvedeného inzerátu byla zveřejněna skutečnost, že se nezúčastnil jednoho soudního jednání. Porušení svého práva na ochranu osobnosti žalobce dále spatřoval v publikaci inzerátu o názvu "Konkurz" v periodiku ZIKADO dne 7.9.1995, ve kterém je označen jako majitel firmy ARDESIA, s.r.o., k níž inzerent hledá další

věřitele za účelem vyhlášení konkurzu. Žalobce nebyl majitelem této firmy, byl pouze jejím jednatelem a jediným společníkem. Požadavek na zaplacení náhrady nemajetkové újmy žalobce odůvodnil tím, že po uveřejnění inzerátů měl problémy s další podnikatelskou činností, utrpěla jeho pověst v bydlišti a v důsledku jednání žalovaného byla vyklizena ARDESIA s.r.o. i sám žalobce jako fyzická osoba - podnikatel z pronajaté nemovitosti. Publikované inzeráty využila konkurence, když noviny s inzeráty kolovaly po různých staveních firmách. Po přestěhování své firmy do jiného sídla musel žalobce neustále vysvětlovat obchodním partnerům, že údaje o něm zveřejněné nejsou pravdivé. Žalobce má problémy v místě bydliště v [redacted] kde žije 40 let, i při jednání s úřady.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 30.6.1999 sp. zn. 11 C 264/95 byl žalobce jako jediný představitel zažalované firmy ARDESIA s.r.o., Moravská Ostrava, zavázán k zaplacení 46.107,60 Kč s příslušenstvím. V závěrečném vyjádření žalovaného v tomto sporu jsou shrnuty kromě jiného i potíže s doručováním a hledáním svědků navržených žalobcem a je zde zrekapitulován celkový přístup žalobce k plnění finančních závazků vůči různým dodavatelům - nájemné, nábytek atd. - včetně potíží s doručováním. Zveřejnění textu napadeného žalobcem bylo podle žalovaného přiměřené situaci, kdy jeho firma byla (a je stále) silně zadlužena u více dodavatelů, v obchodním rejstříku byla (a záměrně je stále) registrována na adrese, která neodpovídá skutečnosti, žalobce se původně k soudnímu jednání nedostavil a místo jeho pobytu dosud nelze spolehlivě zjistit. Z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že žalobce jako jediný společník firmy ARDESIA s.r.o. dosud nesplatil členský podíl. Podle § 106 věty druhé obchodního zákoníku ručí za závazky své firmy do výše nesplaceného podílu. Žalovaný neměl jinou možnost, jak jej najít. Text byl současně varováním dalším případným nedobrovolným věřitelům firmy ARDESIA s.r.o., příp. žalobce osobně. Napadený text byl pravdivý a adekvátní situaci, kterou žalobce sám vyvolal svým počínáním. Podle názoru žalovaného zde není na místě dovolávat se ochrany podle § 13 obč. zák. Obsah i formulace požadované omluvy jsou podle názoru žalovaného tak výrazně přehnané a neodpovídající situaci, že je není nutno komentovat.

Z výtisku novin ZIKADO č. 16 ze dne 7.9.1995 soud zjistil, že na str. 4 byl publikován inzerát tohoto obsahu: "Konkurz! Hledáme další věřitele za účelem vyhlášení konkurzu podle § 1 odst. 2 vyhl.č. 328/1991 Sb. na firmu ARDESIA s.r.o. se sídlem v Ostravě, ul. 30. dubna 1a (dodávky stavebního materiálu). Majitel Lumír Š[redacted], bytem [redacted] Firma přes sliby majitele neuhradila své závazky a je zřejmé, že jinou cestou úhrady pohledávek nedocílíme. Tel. [redacted]"

Z výtisku novin ZIKADO č. 16 ze dne 13.9.1996 soud zjistil, že na str. 3 byl uveřejněn inzerát o obsahu: "Pomoc, hledám svého dlužníka! Kdo víte, kde se nachází p. Lumír Š[redacted], bytem [redacted]? Je to můj dlouholetý dlužník, který se měl

před několika dny dostavit k Okresnímu soudu v Opavě. Pro obeslání k jednání sdělil soudu svoji novou, údajně zcela spolehlivou adresu a sliboval přednést plamennou obhajobu. Bohužel, jeho vystoupení se nekonalo, ač já jsem se řádně dostavil. Obsílka pro p. Š[redacted] se vrátila jako doručitelná, p. Š[redacted] si tedy ani nepípl. Pokud o jmenovaném cokoliv víte, zejména kde se zdržuje, dejte mi vědět do redakce ZIKADA na zn. Nedobrovolný věřitel."

Soud dále provedl důkaz výslechem svědků Mario B[redacted], Dany B[redacted], Ing. Lubomíra Š[redacted], Magdaleny P[redacted] a Dalibora M[redacted] a listinami založenými ve spise Okresního soudu v Opavě sp. zn. 11 C 264/95 - žalobou na č.l. 1 a 2, obálkou na č.l. 19 obsahující zásilku, kterou byla žalovaná ARDESIA, spol. s r.o. Ostrava, 30. dubna 1a předvolána k jednání soudu na 4.9.1996 a rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 30.6.1999 č.j. 11 C 264/95-79 - a výpisem z obchodního rejstříku ARDESIA s.r.o. ze dne 21.3.2000.

Po takto provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba na ochranu osobnosti je částečně důvodná.

Zveřejněním inzerátu o názvu "Pomoc, hledám svého dlužníka!" v periodiku ZIKADO dne 13.9.1996 došlo k porušení práva na ochranu osobnosti žalobce. Údaj inzerátu o tom, že žalobce je dlouholetým dlužníkem žalovaného, který se měl dostavit k Okresnímu soudu v Opavě, je nepravdivý, neboť dlužníkem, proti němuž žalovaný podal žalobu na zaplacení 48.313,60 Kč s příslušenstvím z titulu neuhrazených inzertních služeb, nebyl žalobce, nýbrž ARDESIA s.r.o. se sídlem v Ostravě, 30. dubna č. 1a. Přestože žalobce byl jediným společníkem a jednatelem této obchodní společnosti, nelze jeho osobu ztotožňovat s uvedenou právnickou osobou, která je jiným subjektem. Nemůže obstát námitka žalovaného, že žalobce ve smyslu ust.§ 106 obchodního zákoníku ručil za závazky společnosti ARDESIA, s.r.o. do výše svého nesplaceného vkladu zapsaného v obchodním rejstříku (51.000,-Kč), neboť v inzerátu jej neoznačoval za ručitele, nýbrž za dlužníka, jehož právní postavení je od postavení ručitele odlišné.

Nepravdivé jsou i údaje v inzerátu o tom, že žalobce "pro obeslání k jednání sdělil soudu svoji novou, údajně zcela spolehlivou adresu", že "sliboval přednést plamennou obhajobu", že "obsílka pro žalobce se vrátila jako nedoručitelná" a že "žalobce si tedy ani nepípl". Skutečnost byla taková, že ve vyjádření k žalobě podané žalovaným u Okresního soudu v Opavě sdělila žalovaná ARDESIA, s.r.o. (žalobce jejím jménem) adresu svého sídla v Ostravě - Přívoze, 30. dubna č. 1a, na kterou se však soudu předvolání žalované k jednání konanému dne 4.9.1996 nepodařilo doručit. Ironizování žalobce slovy o jeho údajném slibu "přednést plamennou obhajobu" a o tom, že si "ani nepípl", stejně jako výzva veřejnosti ke sdělení informací o žalobci, se tak opírají o okolnosti, o nichž byl sdělován nepravdivý údaj. Uveřejnění těchto údajů o žalobci nebylo přiměřené skutečnostem,

které byly v řízení prokázány a které spočívají v tom, že žalovaný měl peněžitou pohledávku z poskytování svých inzertních služeb vůči společnosti ARDESIA, s.r.o. (jejímž byl žalobce jediným společníkem a jednatelem), které se domáhal cestou žaloby podané u soudu proti této obchodní společnosti.

Porušení práva na ochranu osobnosti žalobce je třeba spatřovat i v uveřejnění inzerátu o názvu "Konkurz!" v periodiku ZIKADO dne 7.9.1995, v němž se žalovaný dotýká jména a cti žalobce sdělením údajů o něm (jména a bydliště) v souvislosti s konkurzem týkajícím se společnoti ARDESIA, spol. s r.o., za účelem jehož vyhlášení inzerent hledá další věřitele. Zvýraznění jména žalobce v inzerátu (oproti obchodnímu jménu společnosti ARDESIA, s.r.o.) vyvolává dojem, že konkurz se má týkat jeho (jako fyzické osoby) a nikoliv společnosti ARDESIA, s.r.o.. Tuto společnost nelze ztotožňovat - jak bylo uvedeno výše - se žalobcem jako jejím jediným společníkem a jednatelem, nehledě k tomu, že ani nebylo prokázáno, že by v době publikování inzerátu byly splněny podmínky prohlášení konkurzu na majetek uvedené obchodní společnosti podle zák.č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů (podle údajů zapsaných v obchodním rejstříku konkurz na majetek ARDESIA, s.r.o. prohlášen nebyl).

Protože výše uvedené údaje o žalobci publikované v inzerátech o názvech "Pomoc, hledám svého dlužníka!" a "Konkurz!" jsou objektivně způsobilé snížit čest a vážnost žalobce v očích veřejnosti, která s nimi byla seznámena prostřednictvím inzertního tisku vydaného žalovaným, je správný názor žalobce, že jeho publikací žalovaný zasáhl do práva na ochranu osobnosti žalobce chráněného ust. § 11 a násl. obč. zák. (konkrétně do práva na jeho občanskou čest a důstojnost). Žalovaný je proto povinen poskytnout žalobci zadostiučinění podle § 13 odst. 1 obč. zák. za uveřejnění difamujících údajů v inzerátu o názvu "Pomoc, hledám svého dlužníka" (zadostiučinění podle tohoto ustanovení v souvislosti s inzerátem o názvu "Konkurz!" se žalobce nedomáhal), přičemž jako přiměřená forma tohoto zadostiučinění byla - v souladu se žalobním návrhem - shledána omluva žalovaného v nejbližším čísle periodika ZIKADO vydaném po právní moci tohoto rozsudku na ploše 18 x 9 cm (tedy na stejné ploše, na jaké byl vytištěn předmětný inzerát) s obsahem uvedeným ve výroku tohoto rozsudku. Návrh, aby omluvu byl žalovaný povinen uveřejnit na titulní straně periodika ZIKADO, a to 3 x za sebou, a aby tato omluva obsahovala další slova, než která jsou uvedena ve výroku rozsudku o omluvě, byl zamítnut. Takový způsob uveřejnění omluvy neodpovídá okolnostem uveřejnění inzerátu o názvu "Pomoc, hledám svého dlužníka!", který byl publikován pouze jednou a nikoliv 3x, a na straně 3 periodika ZIKADO a nikoliv na jeho titulní straně.

Další text požadovaný žalobcem nebyl do omluvy připuštěn proto, že obsahuje jednak nepřiměřeně expresivní údaje, kterými má žalovaný hodnotit své jednání ("lživý", "vážně", "zlomyslný", "pokorně"), a jednak údaje, které nelze mít za prokázány (že inzerát způsobil velké ztráty v podnikání žalobce). Pokud jde o

tu část omluvy, ve které se měl žalovaný zavázat, že "už nikdy nebude o žalobci psát cokoliv a kdykoliv v ZIKADO nebo jiném periodiku", shledal ji soud nepřiměřenou proto, že by znamenala nepřípustnou restrikci svobody projevu zaručené ust. čl. 17 Listiny základních práv a svobod publikované pod č. 2/1993 Sb. (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7.2.1994 sp. zn. 3 Co 16/94 uveřejněné v časopise Právní rozhledy č. 11/1994, str. 414). Ze stejných důvodů byla zamítnuta i žaloba, aby žalovaný byl povinen zdržet se uveřejňování jména žalobce a údajů o něm v periodiku ZIKADO. Soud přihlédl též k tomu, že nezbytnou podmínkou pro úspěšné domáhání se upuštění (zdržení se) od neoprávněného zásahu do osobnosti fyzické osoby podle § 13 odst. 1 obč. zák. je, aby neoprávněný zásah trval, popř. aby existovalo bezprostřední nebezpečí (hrozba) jeho uskutečnění či opakování v budoucnu. Z toho plyne, že právní prostředek tohoto druhu nemá místo tam, kde neoprávněný zásah do osobnosti fyzické osoby byl již ukončen (dokonán) a netrval, popř. kde neexistuje žádné bezprostřední nebezpečí (hrozba) jeho uskutečnění či opakování v budoucnu. V posuzovaném případě nebylo prokázáno, že by žalovaný uveřejnil i v jiných případech, než jsou předmětné dva inzeráty ze dne 7.9.1995 a ze dne 13.9.1996, další difamující skutečnosti týkající se žalobce, ani že by tak mínil učinit v budoucnu. Podmínky ke zdržovací žalobě proto nejsou splněny.

Morální zadostiučinění formou omluvy ovšem v daném případě s ohledem na jeho konkrétní okolnosti nepostačuje k tomu, aby byla přiměřeně vyvážena a zmírněna nastalá nemajetková újma na osobnosti žalobce, jehož vážnost ve společnosti byla difamujícími výroky publikovanými v periodiku vydávaném žalovaným ve dnech 7.9.1995 a 13.9.1996 snížena ve značné míře. Při úvaze o tom, zda jsou splněny předpoklady k poskytnutí náhrady nemajetkové újmy v penězích žalobci podle § 13 odst. 2 obč. zák., soud přihlédl především k vysoké intenzitě nepříznivého následku jednání žalovaného spočívajícího ve snížení společenské vážnosti žalobce ; tato intenzita je dána zejména značnou šíří okruhu působení tohoto následku, tedy tím, že difamující údaje o žalobce byly zveřejněny v hromadném sdělovacím prostředku dostupném široké veřejnosti (vydaný náklad mutací periodika ZIKADO pro Havířov - Frýdek - Místek, - Český Těšín, resp. Havířov- Šenov - Těrlicko - Petřvald - Frýdek - Místek - Český Těšín, obsahujících předmětné inzeráty, činil podle údajů uvedených na titulních stranách 72.000 výtisků). Použití kritiky, ironizování, odsuzování a zavrhování jednání nebo činnosti fyzické osoby opírající se o okolnosti, o nichž je sdělován nepravdivý údaj, představuje zpravidla citelný neoprávněný zásah do práva fyzické osoby na ochranu její osobnosti, přičemž tu jde o značnou intenzitu neoprávněného zásahu, který bude obvykle mít nepříznivé důsledky pro takto postiženou osobu co do jejího postavení v rodině a ve společnosti; přitom toto postižení narůstá vyvinutím přesvědčivosti zpracování otištěného nepravdivého údaje, které v takovém případě vede k tomu, že je ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti ve smyslu ust. § 13 odst. 2 obč. zák. (srov. rozsudek Nejvyššího

soudu ČR ze dne 19.7.1995 sp.zn. Cdon 24/95 publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 15/1996). Nejinak tomu bylo i v daném případě, kdy zásah do osobnostních práv žalobce ze strany žalovaného měl pro žalobce prokazatelně nepříznivé důsledky. V tomto směru má soud z výpovědi svědkyně Dany B[redacted] za prokázáno, že v souvislosti s tím, že se žalobcem začala žít jako družka, byla svědkyně v práci i ve své rodině dotazována na předmětné inzeráty o žalobci, že v souvislosti s publikací těchto inzerátů se svědkyně na určitou dobu na naléhání své matky odstěhovala od žalobce a že publikované difamující údaje o žalobci působily nepříznivě i na jeho matku v době její nemoci. Z výpovědi svědka Dalibora M[redacted] dále vyšlo najevo, že v době po uveřejnění předmětných inzerátů se začaly veřejně šířit informace o tom, že žalobce je "podvodník". Svědek ing.Lubomír Š[redacted] podle své výpovědi zaznamenal po publikaci inzerátů ve svém okolí reakce od lidí spočívající v jejich poukazování na to, "co že je ten žalobce zač vzhledem k tomu, co o něm vyšlo v ZIKADU". Závažnost nemajetkové újmy žalobce zvyšuje i značná doba jejího trvání, jelikož nepříznivé následky žalovaného působí již několik let. Za daných okolností lze dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení vážnosti občana ve společnosti pociťovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení žalobce, a proto je naplněna skutková podstata pro vznik nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle § 13 odst. 2 obč. zák.

Při určení výše této náhrady soud ve smyslu ust. § 13 odst. 3 obč. zák. přihlédl zejména k závažnosti nastalé nemajetkové újmy na právech žalobce, která je dána mírou intenzity a dobou trvání nepříznivého následku, jak bylo rozebráno výše. Zmíněnému následku jednání žalovaného, jak byl shora charakterizován, s přihlédnutím ke všem okolnostem, za nichž k porušení práva došlo, podle úvahy soudu odpovídá peněžitá náhrada 30.000,-Kč, která je postačující k tomu, aby přiměřeně vyvážila a zmírnila prokazatelnou nemajetkovou újmu, kterou žalobce v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním žalovaného utrpěl. Vyšší částka peněžité satisfakce nebyla shledána přiměřenou, neboť je třeba přihlédnout též k tomu, že následky uveřejnění inzerátů v oblasti podnikatelských aktivit žalobce se netýkaly přímo jeho osoby, nýbrž obchodní společnosti ARDESIA, spol. s r.o. (útlumu jejich obchodních aktivit), kterou nelze s fyzickou osobou žalobce ztotožňovat (k uplatňování práva na ochranu proti neoprávněným zásahům do dobré pověsti právnické osoby je ve smyslu ust. § 19b odst. 2,3 obč. zák. aktivně legitimována právnická osoba a nikoliv její společníci, členové nebo osoby tvořící její statutární orgán). V tomto směru soud vycházel z výpovědí svědků Mario B[redacted] Magdaleny P[redacted] a Dalibora M[redacted], kteří pokles podnikatelských aktivit v době po publikaci předmětných inzerátů nespojovali přímo s osobou žalobce, nýbrž se společností ARDESIA, spol. s r.o. Žalobce sám uvedl, že, i když byl držitelem živnostenských oprávnění, jeho podnikatelská činnost se v rozsahu 97 % realizovala

prostřednictvím společnosti ARDESIA, spol. s r.o. Pokud jde o aktivity žalobce v klubu karate, nebylo prokázáno, že neochota klubových funkcionářů spolupracovat se žalobcem byla vyvolána publikací inzerátů žalovaným, když v tomto směru šlo jen o domněnku svědka Mario B[redacted]. Pokud žalobce v průběhu řízení uváděl další následky zásahu do svých osobnostních práv, žádné důkazy k těmto svým tvrzením nenavrhl (§ 120 odst. 1 a odst. 3 věta druhá o.s.ř.).

Za této situace by vyšší peněžitá náhrada než 30.000,-Kč, zejména částka 1.000.000,-Kč, kterou žalobce požadoval, představovala z hlediska vyvážení a zmírnění nemajetkové újmy vzniklé žalobci v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného nepřiměřenou sumu, jejíž přiznání by ve svých důsledcích vedlo k neodůvodněnému obohacení žalobce. Žalovaný byl proto zavázán zaplatit žalobci částku 30.000,-Kč a co do dalších 970.000,-Kč se 16% úroky z prodlení od 6.9.1999 do zaplacení byla žaloba zamítnuta.

Žaloba byla zamítnuta i co do požadavku žalobce na zaplacení 16% úroků z prodlení z přiznané náhrady nemajetkové újmy v penězích ve výši 30.000,-Kč od 6.9.1999 do zaplacení. Právo požadovat vedle plnění i úroky z prodlení má podle § 517 odst. 2 obč. zák. věřitel vůči dlužníku, jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu a není-li podle obč. zák. dlužník povinen platit poplatek z prodlení. Zákon tedy právo na úroky z prodlení spojuje jen se závazkovými právními vztahy, z nichž věřiteli vzniká právo na plnění (pohledávka) od dlužníka a dlužníkovi vzniká povinnost splnit závazek (srov. ust. § 488 obč. zák. uvozující část osmou tohoto zákona o závazkovém právu). Právní vztah mezi původcem neoprávněného zásahu do osobnostních práv fyzické osoby a touto osobou, jehož obsahem je právo fyzické osoby domáhat se ochrany podle § 11 a násl. obč. zák., a to i žalobou na náhradu nemajetkové újmy v penězích, na straně jedné a povinnost původce zásahu snášet sankce uložené soudem včetně případné povinnosti k zaplacení náhrady nemajetkové újmy v penězích na straně druhé, však závazkovým právním vztahem není. Právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle § 13 obč. zák. proto není právem věřitele na plnění (pohledávkou) od dlužníka podle ust. § 488 a násl. obč. zák. a uspokojení tohoto práva není plněním peněžitého dluhu ve smyslu ust. § 517 odst. 2 obč. zák. Úroky z prodlení proto k právu na náhradu nemajetkové újmy v penězích nepřísluší.

Protože oba účastníci měli ve věci částečný úspěch, nepřiznal soud žádnému z nich právo na náhradu nákladů řízení (§ 142 odst. 2 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení, prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci, a to písemně, ve dvou vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto

vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat jeho soudního výkonu.

Krajský soud v Ostravě
dne 12. dubna 2000

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Soukupová

JUDr. Jiří Doležílek, v.r.
samosoudce

[redacted]